

Ολόψυχη προαίρεση για τα καλά έργα.

Από τον Ευεργετινό.

Αρετές

Η χάρη του Θεού – είπε ο αββάς Ζωσιμάς – ακολουθεί πάντοτε την προαίρεσή μας, και με τη χάρη πραγματοποιείται σ' εμάς κάθε καλό. Εμείς όμως δεν θέλουμε να κάνουμε αρχή στο καλό, ούτε δείχνουμε προαίρεση ισχυρή και πρόθυμη, ώστε να ελκύσουμε τη χάρη του Θεού να μας βοηθήσει, αλλά και αν κάποτε δώσουμε την εντύπωση ότι δείχνουμε προαίρεση, αυτή είναι νωθρή και ασήμαντη και ανάξια να πάρει κάποιο καλό από τον Θεό.

Δεν ξέρουμε ότι όλα τα σχετικά μ' εμάς μοιάζουν με τη σπορά και την καρποφορία; Ο γεωργός δηλαδή σπέρνει τη γη του και έπειτα περιμένει το έλεος του Θεού, και ο Θεός λοιπόν στέλνει τη δωρεά του με βροχές στον καιρό τους και ευνοϊκούς ανέμους και κάνει να φυτρώσουν και να μεγαλώσουν και να ωριμάσουν οι σπόροι που έριξε ο γεωργός, ώστε αυτός από τα λίγα να κερδίσει πολλά.

Έτσι και εμείς· αν σπείρουμε πλούσια και ολόψυχη προαίρεση για τα καλά έργα, θα πάρουμε και ανάλογη χάρη από τον Θεό, με την οποία θα μπορέσουμε έπειτα να κατορθώνουμε όλα τα καλά χωρίς πίεση και κόπο.

Το ίδιο βλέπουμε να γίνεται και στις τέχνες. Εκείνος που θα πάει να μάθει κάποια τέχνη, στην αρχή κουράζεται και δεν τα καταφέρνει και συχνά

χαλά αυτά που κάνει. Ωστόσο δεν χάνει το θάρρος του ούτε απελπίζεται, αλλά πάλι προσπαθεί· και όσες φορές χαλάσει, τόσες φροντίζει να διορθώσει, δείχνοντας στον τεχνίτη την προαίρεσή του.

Γιατί αν χάσει το θάρρος του και φύγει, δεν θα μάθει τίποτε· καθώς όμως κάνει συχνά λάθη και διορθώνεται από τον τεχνίτη και έτσι υπομένει και εργάζεται με κόπο και υπομονή, σιγά-σιγά μαθαίνει καλά την τέχνη. Και από εκεί και πέρα δουλεύει με άνεση την τέχνη του και βγάζει με αυτήν το ψωμί του.

Έτσι πρέπει να κάνει και όποιος θέλει να κατορθώσει κάποια αρετή: στην αρχή να δείξει γενναία και ισχυρή προαίρεση, και έπειτα με υπομονή να εργάζεται συνεχώς το καλό και να ζητά τη συμπαράσταση και τη βοήθεια του Θεού, χωρίς να αποθαρρύνεται εξαιτίας των πτώσεων ή να απελπίζεται και να τα παρατά, γιατί έτσι ποτέ δεν θα μπορέσει να κατορθώσει κάτι καλό.

Αντίθετα, πρέπει να σηκώνεται κάθε φορά που θα τύχει να πέσει, και να ανανεώνει με την ελπίδα την προθυμία του και να περιμένει το έλεος του Θεού. Αυτό δηλαδή είναι εκείνο που είπε ο αββάς Μωυσής, ότι η δύναμη αυτών που θέλουν να αποκτήσουν τις αρετές είναι το να μη λιγοψυχήσουν, αν τύχει να πέσουν, αλλά πάλι να προσπαθήσουν.

Και εμείς λοιπόν, βάζοντας όλη μας τη δύναμη στην εργασία των αρετών, ας περιμένουμε υπομονετικά και τον Κύριο, δείχνοντας σε αυτόν προαίρεση ολόψυχη και ζητώντας τη βοήθειά του. Και οπωσδήποτε θα δείξει σ' εμάς το έλεός του και θα μας δώσει πλούσια τη χάρη του, με την οποία θα κατορθώνουμε κάθε καλό εύκολα και χωρίς κόπο.

**Από το βιβλίο: ΕΥΕΡΓΕΤΙΝΟΣ, τόμος Α', Υπόθεση ΚΗ' (28), σελ. 270.
Εκδόσεις Το Περιβόλι της Παναγίας, Θεσσαλονίκη 2001.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>